Bludičky.

Povídka od Jiří Kheinedy

Fortin dosud přijal listek přečetl ho a s pevnému úsměvem se usklonil, při čemž však po tváři jeho bylo vidět se trochu úsměv, když pomyslil si podivné zkomoleného českého jména. Ještě před několika málo dny nebyl by v tom spatřoval snad nic nápadného a ještě méně byl by se asi o tom zmínil, ale dnes pocítil radost, že může doktorovi uplatiti několikeré bodnutí, jež přece jen se ho bylo trochu dotklo.

"A myslím, že pan doktor také vlastenec?"

Starý pán sebou nervosně trhl, ale hájil se bez hněvu, dobromyslně. "Ale, ale! To je nápad!" řekl německy, jako by byl podezříván z nějaké poškvrněnosti. "K tomu jsem přece už trochu stár! Solche Kinderspiele!"

"A já?" —

"Prosím, prosím! Nechtěl jsem urazit! Já jen tak hádal. A tedy ne? No, to jsem si mohl hned myslet, už podle těch knih tam nahoře. Z toho jsme už dávno vyrostli, třeba snad podle jména děd neb dědův dědek mluvil tou řečí, než se stali opravdovými lidmi!"

A pan doktor se poroučel sebevědomě, jakoby byl bohví co duchaplného řekl. Ale Fortinovi se dnes ta jeho chvála jaksi nelíbila. Cítil se jí nepříjemně dotčen, aniž by na to pomyslil, že milý doktor vlastně pronesl táž slova, která on sám před několika málo nedělemi byl by též řekl. —

Mezitím Nováková, jež byla doktora provázela až ke schodům, Celestinu již připravila na příchod Fortinův.

Nemocná seděla v křesle blíže okna, hlavu majíc založenu poduškou. Oděna byla světlým, květovaným županem, zdobeným kolem krku bohatými, širokými krajkami. Rozpletené vlasy splývaly jí kolem hlavy volně dolů, tvoříce k bledé a unylé tváři rozkošný rámeček. Fortin vkročiv do světnice a spatřiv ji tak sedíci, zarazil se.

"Slyšel jsem již od doktora — ale takhle jsem si to přece nepředstavoval," zvolal potěšen a pokročiv k Celestině, chopil se její ruky.

"Slyšel jste? Doktor již nepřijde!" opakovala radostně, ale hned smutněji dodala: "A já již brzy budu moci také odejíti, abych vás neolupovala o váš pokoj!"

"Což dal jsem vám kdy nějak na jevo, že by mi bylo nepříjemno —"

"Ne, nedal! K tomu jste vy příliš útlocitný," odpověděla horlivě, "ale já přes to cítím, že jsem vás příliš dlouho vyrušovala a nyní musím odejíti!" —

"Ale kam? Tam dolů?" řekl Fortin, ukázav k oknu směrem k dřívějšímu příbytku dívky.

"Ne, ne! Tam ne — prvé, někam dále!" —

Tvář dívčina zarděla se slabým ruměncem. Fortin pomyslil, že snad leká se samoty v oné světnici, kde matka její zemřela. — "Nebojte se, vyhledáme vám jinde útulný koutek, kde by vás trudné upomínky tak často nepronásledovaly. Ne, nevzpírejte se, slečno! Řekl jsem, že vám budu bratrem a chci se o vás jako bratr postarati. Ale na to posud dosti času. Dříve než za týden neb za čtrnáct dnů nesmíte opustiti světnici a nesmíte bráti na sebe žádných starostí. Do té doby budu já zase zpět z cest."

"Jakže, vy odjedete?" zvolala dívka hlasem, z něhož bylo vycítiti hluboké vzrušení.

Fortin vzpomenuv si výstrahy doktorovy, honem se opravoval. "Jen na několik málo dnů! A pak zase přijedu! Ale vy bojíte se samoty?"

Pohlédla na něho tak něžně, že oba bezděky sklopili hlavy. Okamžiku toho použila stařena, aby vyklouzla ze světnice.

"Musím, musím," jaksi malomyslně řekl Fortin, přemýšleje, jaký mám cíl a příčinu bude-li tázán.

Ale Celestina byla příliš zaměstnána a vše ostatní bylo jí lhostejno, když slyšela, že odjede.

"Ovšem, vy musíte — a já nemám práva vás zdržovati! Ale budu se těšiti, že zase přijedete."

"A budete čísti — chcete-li mi jaké knihy? Ráda čtete?"

"O ráda, ráda! Po práci vždy nejraději sedala jsem ku knize."

"Ale tohoto zde knihy jen německé a francouzské, a vy snad raději —"

"Čtu německé i francouzské."

"Skutečně?"

"Ano, ale nejraději přece české," dodala klopíc skoro stydlivě oči.

"Ah, jste tedy opravdu Češka? A vlastenka?"

Při první otázce kynula skloněnou hlavou, při druhé však již vzhlédla k němu a z očí zářilo jí radostné, hrdé vědomí. Leč nepromluvila, nýbrž pohlížela k němu, čekajíc, jak tou se prohlasí.

"Dobře, opatřím vám tedy knihy české!" odpověděl prostě. — "A až se vrátím z cesty, budeme uvažovati o vaší budoucnosti!"

"Já už v těchto dnech mnoho uvažovala!"

"A lekáte se?"

"Čeho? Samoty — ano! Práce? Ne! Dovedu pracovati, uživím se!" řekla s radostným sebevědomím, jež jí zabarvilo líce do růžova.

"Ubohá, jste tedy odkázána jenom na svůj výdělek?"

"Proč ubohá? Což není tisíce dívek, jež musí se samy živiti?" podivila se prostě a upřímně.

"Ach, tyto malé, útlé ručky nejsou stvořeny pro těžkou práci," řekl skoro litostivě, chopiv se jejích bělostné ručky, propletené jemně modrými žilkami.

"Ale vždyť já nemusím konati těžkou práci," zasmála se s celou radostí bezstarostného mládí.

"Oh, vy nevíte! Každá práce je těžkou, má-li uživiti člověka."

"Mýlíte se, mýlíte! Každá práce je lehkou a krásnou, může-li nám zabezpečiti samostatnost."

Pohlédl na ni udiven tímto projevem. — "A co tedy, co?"

"Můj bože, umím ledacos! Dovedu šít i vyšívat, mohu opisovat noty! Mohu i malovat," dodala s čtveračivým smíchem.

"Opravdu! To všecko?"

"Ne, ne! Já jen tak žertem," opravila se rozpačitě. "Ale šít a opisovat dovedu."

"A malovat také — věřím vám — —"

"Malovat — ano, ale jen tak lístky do památníku, víte? Takové náhrobní kameny, vrby, srdce s kotvou a křížem. No však to znáte!" smála se zase zcela upřímně a nenuceně.

"Nu, to všecko stačí," řekl Fortin vesele, nakažen její bezstarostností. "Bude jen potřeba postarat se, aby bylo dosti práce!"

"To mi ovšem působí trochu starosti, ale kdo pracovat chce, práci najde. Ostatně pro první čas nebude zle. Nemáme sice velkých úspor, ale —" Dívka pojednou se zalekla a pohlédla na něho skoro uděšeně.

"Nuže, povězte, čeho jste se tak zalekla?"

"Posud jsem nevzpomněla! Maminčin pohřeb — a ty ostatní útraty?" — Pohlížela na něho úzkostlivě.

Fortin vzal ji za ruku a s vřelostí bratrskou řekl: "Nemluvme o tom! Co jsem učinil, udělal jsem jako pro sestru a pro matku! Zarmoutila byste mne, kdybyste toho chtěla připomínati."

"Vy jste tak dobrý, že ani si netroufám vám odporovati!"

"A nyní již musím, musím," zvedl se Fortin prudce.

"Vy již odcházíte? A — přijdete zase brzy?"

Neodvážil se skoro ani pozvednouti k ní oči.

"Za několik dnů."

"Budu ty dny počítati!"

"A ona? Nováková! Je k vám hodná?" zeptal se.

"Ach, jakobych byla její vlastní dcerou! I ten doktor! A já vždycky zlobila, že je tak málo hodných lidí na světě."

"Mé dítě," řekl vroucně tiskna jí ruku. "Kéž by mohl vám ujhlídati! Ale teď již buďte s bohem."

Fortin spěšně odešel — zapomenuv tentokráte i pohlédnouti na okna své matky, s nimž vždy aspoň jedinkrát pohledem se loučíval. Na schodech setkal se s Novákovou, jež spěšně ustoupila ode dveří, u nichž byla naslouchala. Příliš zaměstnán svými myšlénkami si nepovšiml její rozpaků a vyňav z kapsy bankovku, vtiskl ji ženě do ruky.

"Buďte opatrná — a hodná k ní! Rozumíte?"

"Milostpane!" řekla, pohlédnuvši k němu skoro zbožně. "Jak by ne? Vždyť je to anděl!"

XI.

Toho večera Fortin již domů nešel a k práci své nezasedl. Byl příliš vzrušen, než aby byl dovedl se zavříti mezi čtyři pošmourné stěny. Cítil touhu podívati se ven, ven za brány města — pod modrou oblohu, do houštin stromů, kde zpívali ptáci — a kde bylo hodně málo lidí.

Zamířil kroky své za bránu do Wimrovských sadů v onu místa, kde dnes rozprostírají se Král. Vinohrady. Kráčel tři sáhy a sám stromořadím mezi širokými lány pod bezkonečnými se zlatem dozrávajícího obilí v záři zapadajícího slunce. Vysoko nad ním zpívali skřivani a z dáli matně jen doznával k němu temný hukot velkého města.

Bylo mu tak blaze — tak nevýslovně sladce, jako snad posud nikdy. I na nečetné chodce, s nimiž se tu a tam potkal, pohlížel vlídně, a když setkal se s párem mladých lidí, kteří tudy šli, tulíce se k sobě, bezděky se za nimi ohlédl.

Polními cestami obešel Žitnou bránu a zamířil kolem hradebních příkopů k svahu nad muselským údolím, kde byla oblíbena tehdy procházka, nazvaná "filosofkou". Mezitím se již stmívalo a zde bylo již skoro pusto; jen tu a tam setkal se s nějakým studentem "filosofem", odříkávajícím si z knihy nebo hloubajícím o něčemsteech, jež přes den ve škole nasbíral.

Došed až na konec hradebního příkopu, zastavil se Fortin přede zdí vypínající se nad svahem, vedoucím dolů k zahradě nazvané Folimance. Stál tu drahnou chvíli a pohlížel dolů, aniž by si co myslil, ba aniž by věděl, kam se dívá. Podivné myšlénky kmitaly mu hlavou, bouřily celou jeho bytostí. Konečně vyrušil se ze svého zadumání a obrátil se zase zpět ku Praze. V témž okamžiku zastavil se před ním kdosi a Fortin, pozvednuv oči, poznal starého velebníčka z vlastenecké společnosti "u vorlíčka". Stařec byl ho již dávno poznal a obcházel ho z pozdálí, čekaje na vhodnou příležitost, aby se s ním mohl dáti do řeči. Trvalo dosti dlouho, než se mu podařilo, ale páter Romuald neztrácel trpělivost.

"Tak, tak, pane filantrope!" zvolal, když se konečně dočkal vhodné příležitosti. "Žeť se přece jednou zase vidíme!" A popadnuv Fortina srdečně za obě ruce, upřímně mu je tiskl, ba skoro hnětl ve svých rukou.

Fortin, poznav patera Rouualda, nebyl nikterak nemile překvapen. Vyložil mu také ihned, že slibu svému hleděl dostáti a několikráte již do hospůdky došel, kdež však s nikým se nesetkal.

"Tak, tak! Rozchnali nás a to by vám bylo ovšem těžko celou tu společnost zase sháněti."

Fortin vyjádřil nad tím své podivení a ptal se, pro jaké příčiny vlastně se tak stalo. Jemu zdála se ta společnost býti naprosto neškodnou, ač ovšem nepřiznal se proč.

"Inu, je vidět, že o vás nepřeháněji," spráskl velebníček ruce. "Žijete v Praze a přece o pražských poměrech nevíte nic více, než co by asi věděl člověk, který by byl před hodinou na naši planetu z měsíce spadl. Což pak vy nevíte, že především policie vůbec žádných důvodů nepotřebuje? Dost na tom, že se někomu naše společnost nelíbila. To docela stačilo, aby nás rozchnali! Ovšem byli mezi námi někteří zhrka zakvašení a někdiž přeuvítěných, ale právě k vůli těm vám mohli ve schůzkách hříšit, neměli by si byli ti mladí lidé mezi námi starými a zhnilými ruky otřkati!"

"Odpusťte důvěrnici se nějakým nemotorným otázku," řekl Fortin.

"Pište se, pište, mladý muži, budu vám odpověď dána. Vždyť bychom jsme si posledně slíbili, že příště zodpovíme si všecky otázky, jež mezi námi zůstaly nevyvětleny!"

"Nuže, přiznávám se, že posud všemu tomu vrakem snažení nerozumím, právě tak jako nerozumím, proč vás pokládají za lidi státu nebezpečné!"

"Inu, vždyť povídám! Muž z ucšice!" dobromyslně se křičoval velebníček. "Což vy nevíte, že vídeňská vláda vidí v nás vlastencích živel nebezpečný, protože protimonarchický! A to nejen v nás Češích, ale ve všech národovcích vůbec, ať jsou to třeba i Němci. Pan Metternich a po něm většina státníků v Německu jsou legitimisty a monarchisty až do krajnosti. Na vítě," řekl hlasem trochu přitlumeným, ač daleko široko nebylo živé duše, "já nejsem zrovna žádný freigeist, ale o panovnickém poslání z milosti boží mám tak trochu své náhledy. Náš milý pán Bůh jest tuze velký dobrák, na kterého lidé rádi hřeší, a to tím raději, čím více si toho domýšlí, že má k němu blízko. Takovým pánům jako Metternich se při tom ovšem dobře vládne. Poddaní jsou tu jen proto, aby milostivou a od Boha poslanou vrchnost poslouchali. A ta vrchnost má právo poddané třeba prodat nebo postoupit. Už ne tak, jako bylo před císařem Josefem, kdy směl pán roztrhnouti třeba rodinu, podržev jednu a druhé prodav i s gruntem, ale přece tak, že páni ministři mohou táhnouti podle lienálu čáru, kde se jim zlíbí a mohou říci: Tohle je naše, tohle je sousedovo! A poddaný, který třeba dnes se bil do krve za svého pána se sousedem, zítra patří sousedu a může býti poslán i na svého věčerejšího pána i na lidi vlastní krve! Řekl jsem "vlastní krve!" Vidíte, tím jsem již vlastně zhřešil proti systému. — Poddaný nemá krve, poněvadž ta patří vrchnosti, totiž státu, a já nemám ani práva porovnávat svou krev s něčí jinou. Pan Metternich zná jenom příslušníka státu, státního poddaného a víc nic! Myšlénka národnosti je mu revolucionářskou, poněvadž podle ní mohou se lidé ozvati proti tomu, když vrchnost z obědů státních by některé jejich pokrevence odstoupila jinému. Nu, rozumíme tomu?" přerušil se velebníček ve svém horlivém výkladu a mžouraje na Fortina očima, bral si důkladný šňupec.

Pokračování.

Významné odporučení.

Paní Františka Hotěk, Otho, Iowa, píše: "Mívala jsem časté bolení hlavy a to od žaludku a od těch čas co užívám Vaše výtečné Léčivé Hořké Víno Medové, cítím se úplně zdráva a protož jej směle každému odporučuji. Posílám si již pro třetí bedničku." Každý by si měl zapamatovati, že víno toto jest tím nejlepším lékem pro žaludeční choroby, nechuť k jídlu, kysání v žaludku, nadýmání a bolení hlavy. Zkuste jej. V lékárnách. Bedničku 12 láhví za $3.00 přímo zašle vyrábitel A. V. Kopa, 2819 Larimer St., Denver, Colorado. 25tf

Padoucnice

(FITS-EPILEPSY.)

VYLÉČENA!

Mohu přísežně před každým soudcem dokázati, že Dr. Grant vyléčil mne z padoucnice.

FRANK ADAM, Cadott, Wis.

Jedna láhev na zkoušku zdarma. Udejte věk, pošlete poštovní známku a pište česky. 26 12

Dr. F. E. GRANT.

Z. Ridge Bid'., Kansas City, Mo.

Pravá česká "viržinka"

vyrábí jedině

český doutníkář

FRANK LAITNER

122 Sev. 20. ul., South Omaha.

Manufacturer of

The only Old Country Virginia smoke

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a parolodní doprava

z Baltimore do Brémen

přímo po svých dvoušroubových poštovních parolodích od 1.50 do 15.00 tun nosnosti

Rhein, Main, Neckar, Castell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od $52.50 nahoru.

Tyto parolodi mají pouze jednu třídu kajutu, která srovnána jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parolodi jsou výhradně nové, výtečně zařízené a mají dostatečné, pohodlné kajuty na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další zprávy podávají generální jednatelé:

A. SCHUMACHER & CO., No. 7, S. Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO., 95 Deadborne Str., Chicago, Illinois

aneb jejich zástupci v zemi.

PROČ BYSTE TRPĚLI V TICHOSTI?

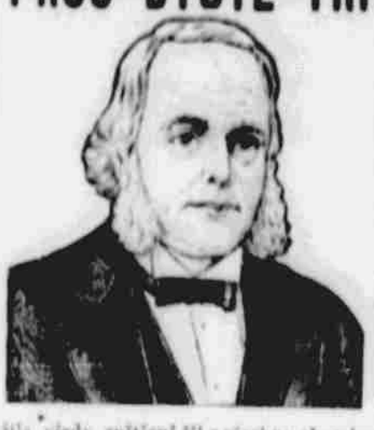

Ať jste staří, mladí neb prostředním věku,

MY VÁS MŮŽEME VYLÉČITI.

Naše specialita v léčení všech privátních, nervosních a chronických chorob jest výsledkem dvacetileté zkušenosti. Toto odvětví lékařství bylo naší životní studií. Nikdy nesíváváme žádných klamných udání tajícím. Ve všech případech, které přijmeme k léčení, poskytneme úplné a trvalé vyléčení a naše léčby jsou vždy mírné.

Mladým mužům, trpícím hrozivými následky mladistvých chyb, přinavracíme úplné zdraví.

Mužům přes 40 let, kteří pociťují že jim ubývá životní síly, můžeme dati úplné a trvalé zdraví.

Otrava krve, varikocele, ledvinové a mechýřové choroby, reumatism, neuralgie, žaludeční a jaterní choroby, zlatá žíla, vředy, zvětšení žil a všechny choroby kůže léčíme rychle a trvale.

PAMATUJTE: že píšeme všem našim pacientům osobně v jejich mateřském jazyku a nikdy neprozradíme jejich tajemství.

Poskytneme léky, všem našim pacientům a zašleme je do všech částí světa.

Pište nám dnes a sdělte nám o vašich nesnazích v úplné důvěře.

PÍŠTE PRO NAŠI NOVOU KNÍŽKU.

Tato se zašle každému zdarma po poště, kdo nám pošle jméno a adresu.

Tato knížka obsahuje v sobě mnohé vyobrazení a jest pravým zdrojem, pro mladé i staré, kteří trpí rozličnými chorobami a slabostami známými u mužů.

Ona vysvětlí rozličné choroby a ukáže Vám jak se můžete úspěšně vyléčiti doma. Vyplňte tento Coupon, vystřihněte a nám jej zašlete.

DR. JOSEPH LISTER & CO.,

B. 71. 22 Fifth Avenue, Chicago, Ill.

Pánové:—Já trpím na.....

(Podejte Vaši podstatnost.)

Prosím zašlete mi úplně zdarma Vaši knihu která objasní jak se mohu úspěšně vyléčiti doma.

Iméno.....

Address: P. O.....Stát.....

TELLMORE jest výtečný druh whisky, jejíž výhradními rozesílateli jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,

VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI

659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lécích

44tf

JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích

z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta lihu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je! 4t

JETTER BREWING CO.

vaří to nejlepší pivo.

Pouze ze sladu a chmele. 2nt Objednejte si bednu dnes!

FRANK YUN

vlastní čistě a hojně zásobený

řeznický a uzenářský obchod

v čís. 2206 již. 16. ul., Omaha.

Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské těší se té nejlepší pověsti. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422.

E. FRANTA.

spolehlivý stavitel a kontraktor.

Krajané, kteří hodlají postaviti sobě buď novou moderní obchodní budovu aneb úhledné obydlení stavení, učiní v každém případě dobře, když s důvěrou obrátí se na českého tohoto stavitele. Ušetří nejen mnohý dollar, ale i a prací budete nanejvýše spokojeni. Má ta nejlepší odporučení a co hlavního, za náležité dohotovení stavby dá Vám záruku. Bližší podrobnosti sdělí Vám 48x52

E. FRANTA, 3101 W Street, South Omaha, Neb.

Telefon South 2123

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodává ve velkém

Tištěné, vyráběné a lakované plechové nádiní. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Str. Omaha, Nebr.